

בש"פ 1366/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1366/15

כבוד השופטת א' חיות

לפני:

פלוני

המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 18.2.2015 בעמ"ת
42642-02-15 שניתנה על ידי כבוד השופטת ד' שיריזלי

עו"ד עמיחי ימין

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב (כב' השופטת ד' שיריזלי) בעמ"ת
42642-02-15 מיום 18.2.2015, אשר קיבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט לנוער בבית משפט השלום
בתל-אביב (כב' השופט נ' שילו) במ"ת 60481-11-14 מיום 18.2.2015 שהורה להעביר את המשיב לחלופת המעצר
המוסדית "שיטה".

1. נגד המבקש, קטין יליד 1997, הוגש במהלך חודש נובמבר 2014 כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים
ופציעה בנסיבות מחמירות. על פי הנטען בכתב האישום, חשד המבקש כי המתלונן מפיק שמועות זדוניות על אמו ועל-כן
הצטייד בסכין שאורכה 20 ס"מ, פגש במתלונן בשעת לילה מאוחרת איים עליו ובהמשך דקר אותו שלוש פעמים, שתי
דקירות בישבנו ודקירה נוספת בירכו. בשל הדקירות נזקק המתלונן לטיפול רפואי. בד בבד עם הגשת כתב האישום
הגישה המדינה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים נגדו. המבקש מצידו הסכים לקיומן של ראיות לכאורה
ולקיומה של עילת מעצר, אך ביקש לשחררו לחלופת מעצר. שירות המבחן הגיש ביום 14.12.2014 תסקיר מעצר
בעניינו של המבקש, ובו עמד על דפוסי ההתנהגות העברייניים שלו, על עברו הפלילי המכביד ועל העובדה כי השתחרר
ממאסר ביום 12.11.2014 ונעצר זמן קצר לאחר מכן, ביום 22.11.2014, בגין העבירות המיוחסות לו. עוד ציין שירות
המבחן כי למבקש דפוסי אלימות מוטמעים, כי הוא לא השכיל לנצל את היד שהושטה לו בעבר והמשיך לבצע עבירות
חמורות, וכי הוא נתון בסכסוך אלים ומתמיד עם סביבתו לרבות בכלא. שירות המבחן ציין כי הפרוגנוזה לשיקומו של

המבקש נמוכה וכי בעבר נעשו ניסיונות לשקם אותו בקהילה ומחוצה לה, אך ללא הצלחה. עוד נכתב בתסקיר כי רמת המסוכנות הנשקפת מן המבקש גבוהה ועם זאת הוא מבקש כי תינתן לו הזדמנות נוספת לחלופת מעצר מוסדית. שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של המבקש וציין כי חלופת מעצר בקהילה לא תאיין את מסוכנותו אך תיתכן קליטה של המבקש בחלופת מעצר מוסדית בעוד כשלושה חודשים. בתסקיר המעצר המשלים מיום 28.12.2014 ציין שירות המבחן כי נקבע למבקש ראיון קבלה בחלופת המעצר "שיטה" והמליץ לאפשר לו להגיע לראיון. לאחר שהתקיים הראיון האמור, עדכן שירות המבחן את בית המשפט כי התרשמותו היא שהמבקש בעל דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים אך הוא מביע "מוטיבציה מילולית לעשות שינוי בחייו" ועל כן מתאים לקליטה בחלופת המעצר "שיטה". שירות המבחן הוסיף ועדכן ביום 15.2.2015 כי ניתן לקלוט את המבקש בחלופת המעצר "שיטה" ביום 19.2.2015 וכך המליץ.

2. בית משפט השלום קיים מספר דיונים בעניינו של המבקש וביום 18.2.2015 קיבל את בקשתו לשחרור לחלופת מעצר, בקובעו כי "עדיין לא 'פסה התקווה' לסייע למבקש הגם שהסתבר זמן קצר לאחר שהשתחרר מהכלא. בית המשפט הוסיף כי ניתן יהיה להשיב את המבקש למתקן כליאה, אולם הוא סבור כי יש לשמור מהלך כזה רק למצב של 'אין ברירה'. בית המשפט הורה, אפוא, על העברת המבקש לחלופת המעצר המוסדית 'שיטה' והעמיד אותו בצו פיקוח מעצר למשך שלושה חודשים מיום קליטתו במוסד.

3. המשיבה עררה לבית המשפט המחוזי על החלטתו של בית משפט השלום וטענה, בין היתר, כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המבקש בהשמתו בחלופת המעצר "שיטה". בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ד' שיריזלי) קיבל את הערר והורה ביום 18.2.2015 על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. בהחלטתו קבע בית המשפט המחוזי כי אין די בחלופת המעצר שעליה הורה בית משפט השלום כדי לאיין את מסוכנותו של המבקש. זאת, בין היתר, נוכח העובדה שהמבקש ביצע לכאורה את מעשי האלימות החמורים המיוחסים לו שבוע בלבד לאחר ששוחרר ממאסר של 9 חודשים בגין ביצוע עבירות אלימות ורכוש. בית המשפט המחוזי הוסיף ועמד על כך שבעת ששוחרר לחלופות מעצר קודמות הפר המבקש תנאי מעצר בית עם איזוק אלקטרוני וכן ברח מחלופות מעצר מוסדיות אחרות בהן שהה ("בית זיו"; "נווה חורש"). בית המשפט הוסיף כי עיין במלוא החומר שהוצג לו ממנו עולה כי על אף גילו הצעיר של המבקש, נשקפת ממנו מסוכנות בולטת לשלום הציבור וביטחונו וציין כי אמנם יש לבוא לקראת הקטין ולסייע בשיקומו, אולם המעשים המיוחסים למבקש מלמדים על אלימות שננקטה לאחר תכנון מוקדם, בחוסר מעצורים מופגן ומתוך רצון לפגוע באחר. מעשים אלו, כך נקבע, מלמדים על מסוכנות רבה המתעצמת על רקע עברו הפלילי המכביד של המבקש והניסיון הלא מוצלח לשחררו לחלופות מעצר בעבר, מלמד על כך שלא ניתן לתת בו אמון.

מכאן הבקשה דנו, בה טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי כשהורה על מעצרו. לטענתו שיקולי שיקומו כקטין ונכונותו לנסות ולשנות את דרכיו לא קיבלו ביטוי בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, זאת במיוחד בהינתן תסקיר שירות המבחן שהמליץ על שחרורו לחלופה המוסדית "שיטה".

4. דין הבקשה להידחות.

רשות לערור על החלטה בעניין מעצר "בגלגול שלישי" תינתן מקום בו מעוררת הבקשה שאלות בעלות חשיבות החורגות מעניינים הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות מתן רשות כאמור (ראו, בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני (25.06.2012); בש"פ 1697/14 בטש נ' מדינת ישראל (9.3.2014)). הבקשה

דנן אינה מעלה נסיבות חריגות המצדיקות ליתן רשות לערור והיא ממוקדת בעניינו הפרטני של המבקש. אוסיף ואציין כי גם לגופו של עניין אין מקום לקבל את הבקשה. בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו המפורטת והמנומקת על מכלול השיקולים הצריכים לעניין. הוא לא התעלם מנסיבותיו האישיות של המבקש ומן האינטרס הקיים בשיקומו כקטין אך הדגיש את המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו והנלמדת, בין היתר, גם מתסקיר שירות המבחן. כמו כן, עמד בית המשפט המחוזי על הקושי לתת אמון במבקש בשל ניסיון העבר. באיזון שערך בין שיקולים אלו, מצא בית המשפט המחוזי כי אין מקום לשחרר את המבקש לחלופת המעצר המוסדית שבה דובר והמבקש לא העלה טעם של ממש המצדיק לשנות מהחלטה זו.

אכן, ככלל, יש ליתן לשיקול השיקומי משקל נכבד ככל שמדובר בעניינו של קטין (25.2.2009). עם זאת, יש לבחון כל מקרה לנסיבותיו ובעניינו מעשיו החמורים של המבקש, שהינו על סף בגירות, מלמדים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו ועל קושי רב לשוב ולתת בו אמון נוכח ניסיון העבר, כפי שציין בצדק בית המשפט המחוזי.

מטעמים אלה הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד באדר התשע"ה (5.3.2015).

ש ו פ ט ת